

## Ο Ίμβρου και Τενέδου Κύριλλος επισκέφθηκε την Ι.Μ Μπίγκορσκι της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)



**Ο Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος επισκέφθηκε την Ιερά Μονή Μπίγκορσκι της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος.**

Εκεί έγινε δεκτός σύμφωνα με την αρχαία μοναστηριακή τάξη της υποδοχής αρχιερέως εκ μέρους του Γέροντος της Μονής, του Επισκόπου Αντανίας κ. Παρθενίου και όλης της αδελφότητας. Στον ναό του Προδρόμου, ο Επίσκοπος Αντανίας είπε μεταξύ άλλων:



«...Έρχεστε, ευεργέτα μας, από την ένδοξη **Ίμβρο**, η γενέτειρα του Παναγιωτάτου, φέρνοντας αγιότητα από την αγιοτόκο νήσο αυτή. Βλέπουμε τους άθλους σας και θαυμάζουμε το άλμα που κάνατε εκεί, την αναγέννηση της επαρχίας σας, την ανάσταση του πνεύματος και τα έργα των Ορθοδόξων. Είμαστε ευλογημένοι που για προτροπή έχουμε ένα τέτοιο παράδειγμα ποιμαντικής και πατρότητας. Είμαστε μάρτυρες της τιτανομαχίας σας για την ευστάθεια του εμπιστευμένου ποιμνίου σας, και ταυτόχρονα για το καλό της καθολικής Εκκλησίας του Θεού. Εξομολογούμε μετά μεγάλης ευγνωμοσύνης τους ακούραστους κόπους και θυσίες σας για την επίλυση του εκκλησιαστικού μας θέματος και για την epούλωση αυτής της πολυετούς πληγής του Σώματος Χριστού. Ακριβώς γι' αυτό η έλευσή σας εδώ, για μας έχει ιστορικό χαρακτήρα.



Η παρουσία σας εδώ, για μας αποτελεί μια θερμή αγκαλιά της **Μητρός Εκκλησίας**, στην οποία πριν από πέντε χρόνια προσέφυγε η Εκκλησία μας, χρησιμοποιώντας το δικαίωμα του εκκληίου προς τον πρώτο Θρόνο της Ορθοδόξου Εκκλησίας, στην Κωνσταντινούπολη. Και όπως γνωρίζει όλη η υφήλιος, οι παρακλήσεις και οι δεήσεις της Εκκλησίας μας, του Κράτους μας και του λαού μας δεν έμειναν χωρίς απάντηση. Ο **Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης μας κ.κ. Βαρθολομαίος**, ο μέγας και ιστορικός Πατριάρχης, μαζί με τους αγίους αρχιερείς της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, στις 9 Μαΐου 2022, έλαβαν την επική απόφαση με την οποία διακόπηκε η πολυετής απομόνωση της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος, η οποία έγινε δεκτή στην λειτουργική και κανονική κοινωνία με όλη την οικουμένη, ενώ στην συνέχεια ακολούθησαν αποφάσεις και άλλων τοπικών Εκκλησιών, να εισέλθουν στην κοινωνία μαζί της και να αναγνωρίσουν στην ιεραρχία της μια Εκκλησία ώριμη για αυτοκεφαλία. Η ειρήνη, η ευλογία και η γαλήνη τις οποίες πρότερον χάρηκαν και άλλοι λαοί, μέσω της ευεργετικής και ειρηνοποιού δράσεως του Παναγιωτάτου Πατριάρχου, κατέβηκαν και επί τον πιστό λαό μας. Με τον φωτισμό, την πίστη και την ένθεο σοφία του, ο **Οικουμενικός Πατριάρχης** επί πολλά έτη φρόντιζε για τον λαό του Θεού στην επικράτειά μας και πατρικά εργάστηκε για την επούλωση του σχίσματος στην Εκκλησία και για την ενότητα του εκκλησιαστικού σώματος. Αυτό το άθλος του στέφθηκε εκείνη τη στιγμή, όταν από τον Θρόνο του, παρέδωσε την Πράξη εκκλησιαστικής αποκαταστάσεως στον **Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπό μας, κ.κ. Στέφανο**. Εκείνη η στιγμή θα μείνει χαραγμένη στη ευγνώμονα μνήμη του λαού της **Αρχιεπισκοπής Αχρίδος**, ως ημέρα Αναστάσεως και ημέρα επιφοιτήσεως

του παρακλήτου και ενωτικού Πνεύματος. Ακριβώς αυτό θα παρατηρήσει και ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπός μας, όταν εκείνη τη στιγμή θα αναφωνήσει:



«Σήμερα, στην ολοκληρωτική αυτή Εορτή, εμείς, τα μέλη της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος, αισθανθήκαμε ότι δεν είμαστε ορφανοί, αλλά, αφού βρεθήκαμε στην πατρική αγκαλιά του **Παναγιωτάτου και Φιλτάτου Πατριάρχου μας, κ.κ. Βαρθολομαίου**, επιστρέφοντας από «ξένη χώρα», καθίσαμε στο τραπέζι του Κυρίου [...] Εδώ είμαστε αποδεκτοί και αγαπημένοι, συλλειτουργούμε με τον Θύτη της σημερινής Ευχαριστίας που προσφέρεται «κατά πάντα και δια πάντα», συμμετέχουμε στο νόημα του μυστηρίου της Πεντηκοστής, όταν η χάρη του Θεού διαμερίζεται αμέριστα».

Ωστόσο, η Αρχιεπισκοπή Αχρίδος ανά τους αιώνες ήταν άξια κόρη του Οικουμενικού Θρόνου, πάντοτε πιστή στην κανονική τάξη της Εκκλησίας, αγωνίστρια για την ορθή εκκλησιολογία. Επειδή, όπου δεν υπάρχει τάξη και σεβασμός για τα καθιερωμένα από τους Πατέρες, εκεί κατοικεί το πνεύμα της υπερηφάνειας και λείπει η φιλαδελφία. Ενώ, ο θείος Παύλος μας διδάσκει να μην

υπάρχουν μεταξύ μας «έριδες, ζηλοτυπίες, θυμοί, μάχες, καταλαλιές, ψιθυρισμοί, αλαζονείες, ακαταστασίες» (Β΄ Κορ. 12, 20).



Ευχαριστούμε, Σεβασμιώτατε, για όλη την φροντίδα σας, τους κόπους και την αυτοθυσία που κάνετε και κάνετε για την νόμιμη εκκλησιαστική ύπαρξή μας. Σας ευχαριστούμε που τώρα είστε μαζί μας, ως εικόνα του Πρωθιεράρχου της Οικουμένης, τον Παναγιώτατό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, με την ευλογία του οποίου ταξιδέψατε εδώ. Ταπεινά σας παρακαλούμε να μεταφέρετε στον Παναγιώτατο την ευγνωμοσύνη μας, τα σεβάσματά μας και την εγκάρδια ευχαριστία μας για όλα όσα έκανε για τον ορθόδοξο λαό στην πατρίδα μας, αλλά και πανταχού στον κόσμο, για την επισημοποίηση της εκκλησιαστικής μας υπόστασης και, στο τέλος, για την πατρική του φροντίδα και προσοχή με την οποία σας έστειλε εδώ...»

Απατώντας στην προσφώνηση του γέροντος και ηγουμένου ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Κύριλλος**, όπως αναφέρει το Φως Φαναρίου, στην αντιφώνησή του μετέφερε την ευλογία και την αγάπη του **Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου**:

«...Έχω την ιδιαίτερη τιμή και την μεγάλη ευλογία να βρίσκομαι εδώ ως εκπρόσωπος της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος, του προσκληνητού Αυθέντου και Δεσπότη ημών, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου. Έχω αυτήν την υψηλήν τιμήν να μεταφέρω προς την Εκκλησία σας, Αρχιεπισκοπή Αχρίδος, τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπό σας κ. Στέφανο, τους ιεράρχες, τους κληρικούς, τον ευσεβή λαό, αλλά και ιδιαιτέρως προς το πρόσωπό σας, άγιε αδελφέ, τις πατρικές

και πατριαρχικές ευχές και ευλογίες, την αγάπη και την στοργή της Μητρός Εκκλησίας...



Γέροντα, έχω το προνόμιο να μένω λίγο πιο πέρα από την Λάμψακο, από την πατρίδα του Αγίου Παρθενίου. Και κάθε φορά που πηγαινοέρχομαι Κωνσταντινούπολη - Ίμβρο περνάω μέσα από τη Λάμψακο. Σήμερα το πρωί ξεκινώντας, πέρασα. Στάθηκα έξω από τον ναό του, που δυστυχώς, είναι τέμενος. Προσκύνησα και παρακάλεσα τον Άγιο Παρθένιο να σας σκεπάζει, να σας περιφρουρεί, να σας ευλογεί, να σας ενισχύει, μαζί με σας, όλες τις ιερές Αδελφότητες των ιερών Κοινοβίων σας, τους σεβαστούς και αγαπητούς πατέρες, που αγωνίζονται τον αγώνα την κατά Χριστόν θέωσης, τους αγαπητούς αδελφούς, που είναι συγκυρηναίοι στον Σταυρό και στην πορεία προς την σωτηρία. Να σκεπάζει και να διαφυλάττει την Εκκλησία ο Άγιος Παρθένιος, ο μέγας αυτός Ιεράρχης και να διευθετήσει και τα πιο τελευταία θέματα με τον καλύτερο και ειρηνικό τρόπο. Η κυρία Θεοτόκος και ο της μετανοίας καθηγητής και ο Προφήτης Τίμιος Πρόδρομος να σκέπουν και να διαφιλάττουν την Ιεράν Μονήν και άπασαν την ιεράν Αδελφότητα...»